

Høring av evaluering av Senter for internasjonalisering av høgre utdanning (SIU).

Dette er en felles uttalelse fra Høgskolen i Lillehammer og Høgskolen i Gjøvik, som følge av institusjonenes felles internasjonale kontor.

1.SIUs styringsmodell:

- Vi finner at evalueringens tilrådning om en forenkling av programstyret- og programkomitéstrukturen virker logisk og i tråd med en mer moderne drift av SIU. Siden verken HiL eller HiG er med i noen av f.eks NORAD programmene (NUFU/NOMA) så har vi ingen mer konkrete innspill.

2.SIUs rolle i arbeidet med internasjonalisering av høyere utdanning.

- HiG og HiL ønsker at SIU kan være mer aktive i forhold til å tilby sine tjenester utad til institusjonene. For eksempel i forhold til å orientere om nye programmer, endringer etc.
- Videre er det et ønske at SIU jobber mer opp mot ledelsene i institusjonene, slik at de også får mer forståelse for hvorfor man skal prioritere internasjonalisering. Vår erfaring er at SIU kanskje ikke i stor nok grad makter å få med seg øverste ledelse ved de seminarene etc som arrangeres. I noen tilfeller er det ikke til strekkelig at leder av internasjonalt kontor er der, samt andre som jobber direkte i linje med internasjonalisering. Også de som har mer og større innflytelse på strategi, økonomi og budsjett må komme med på slike arenaer. Vi tror dette er viktig for å øke interessen og dermed også satsningsviljen på internasjonalisering innad i institusjonene.

4. SIU som nasjonalt programkontor for høyere utdanningssamarbeid.

- HiL og HiG mener det spesielt kan være viktig at SIU også har mer kapasitet inn mot viktige regioner som er definert av norske myndigheter, som for eksempel BRIK-landene. (Også som foreslått i evalueringen). SIU har noe kompetanse mot spesielle regioner allerede, f.eks Brasil (Sør-Amerika) og Nord-Amerika, men man savner mer kompetanse inn mot noen av de andre landene som for eksempel Kina. Små institusjoner har ikke mulighet til å nå frem på egen hånd i så store og mektige land, og man ønsker mer støtte fra SIU, spesielt også inn mot ønsket om ”oppstartsmidler” som kan være med å finansiere nettverksbygging i en etableringsfase. Slike midler finnes i svært liten grad per i dag, og et ønske fra oss er at SIU kan bli en mer aktiv part i å spille inn slike behov ovenfor regjeringen nasjonalt, samt også spille en samlende og koordinerende rolle nasjonalt, i forhold til støtte angående markedsføring, nettverksbygging, kvalitetssikring etc.

5. SIUs rådgivnings-, utrednings- og servicefunksjon.

- I tråd med ønskene i punkt 4, ville vi satt pris på større regional kompetanse hos SIU, spesielt mot land / regioner der mange norske utdanningsinstitusjoner forsøker seg i et stadig voksende marked. Et eksempel hvor SIU mangler slik kompetanse per i dag er Kina.

6. SIUs arbeid med å profilere Norge som studie- og forskningsland i utlandet.

- Departementet mener det er viktig å klargjøre ansvar og grenseflater i arbeidet med å rekruttere studenter og forskere til Norge mellom SIU, utdanningsinstitusjonene og NFR. Det er HiG og HiL enige i.
- Vi mener også at det er et behov for at SIU når mer direkte ut til de som er ansvarlige for markedsføring og rekruttering på hver enkelt institusjon. Det skjer etter vårt syn ikke i stor nok grad slik SIU er i dag.

- Vi som små institusjoner ser det også som viktig at SIU kan profilere oss og ikke bare store institusjoner som kan tilby mange studieprogrammer på engelsk eller innefor de spesielle områdene man til nå ha laget brosjyrer på (fagområdebrosyrene).

7. SIUs samarbeid med andre aktører

- HiG og HiL synes evalueringens synliggjøring av behovet for å styrke samhandlingen mellom SIU og andre nasjonale aktører er på sin plass. Dette har nok vært en voksende behov ettersom ulike behov har meldt seg da man har beveget seg fra å i store trekke bedrive studentutveksling som internasjonalisering ved institusjonene til at også mer aktiv rekruttering av internasjonale gradsstudenter, markedsføring, fellesgrader i ulike varianter etc har vokst frem. I økende grad ser vi at alle aktører i en fellesadministrasjon i mye større grad er involvert i arbeid relatert til internasjonalisering. Dette var også ønskelig etter kvalitetsreformen i 2003. Vi ser kanskje at de rette fora for å koble disse ulike delene ved administrativ arbeid ikke er blitt tatt godt nok vare på. Et eksempel er behovet som nå melder seg om mulighetene for et sentralt organ som kan behandle internasjonale gradsstudenter i en ”førstelinje-behandling” (sammenlignet med SO nasjonalt). Dette er kanskje mer for eksempel NOKUT, men likevel, et slikt organ krevet et tett samarbeid med også SIU samt alle norske institusjoner som ønsker å aktivt rekruttere internasjonalt etter gode studenter.
- Det kan også etablere nasjonale ekspertgrupper som en del av oppbyggin av internasjonal regional kompetanse hos SIU. Disse behøver ikke alle befinne seg under SIU sin organisatoriske paraply, men kan være å benytte seg av kompetanse som finnes i sektoren, gjennom dialogfora etc.

Med vennlig hilsen

Bente Gaalaas Rønningen
Leder av internasjonalt kontor
Høgskolene i Lillehammer og Gjøvik
Lillehammer, 10.01.2011